

He escrit un llibre, he tingut un fill,
 he plantat un arbre: ja no he viscut debades.
 Proverbi àrab.

Sota el darrer tremolós de les fulles,
 juguen i riuen els vostres infants.
 Entre els volums -gloriosos despullats
 del llangües del món -alguns deuen de cantar
 de la vostra il·lusió,
 de l'anyor, que embelli ^{en l'aire} ~~la vostra~~ via,
 del dolor que posava cendra al ~~front~~, ~~front~~. pit
 de ^{l'ideal} ~~la fantasia~~ de fe que replendia,
 en vostre cor, ^{com l'aire en la nit} ~~un ideal, tan horrible font~~.
 S'engrandeix la fillada, ^{l'arbre} ~~els arbres~~ ^{veixen} ~~vegen~~, els arbres ^{vegen}
 en el prebujó de llibres ~~tan fruitat~~, han fruitat
 i un altre infant ^{veixen}
 i en vostra llar una altra filla
 per donar més agraïment al vostre combat

trèmul,
 i, -^{trèmul} ~~trèmul~~ - magdala veix ^{vegen}
 he ^{apudall} ~~comparat~~ ~~el vell combat~~
 i una altra filla

amb nova llum engint la vostra llar.